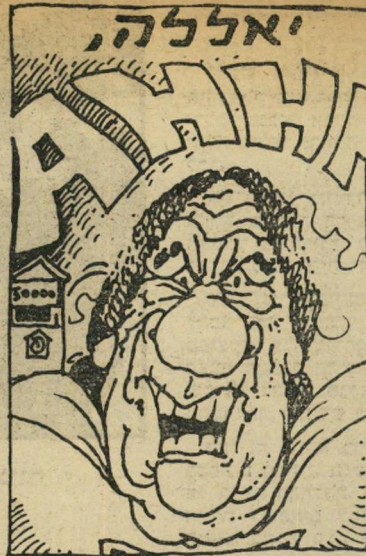

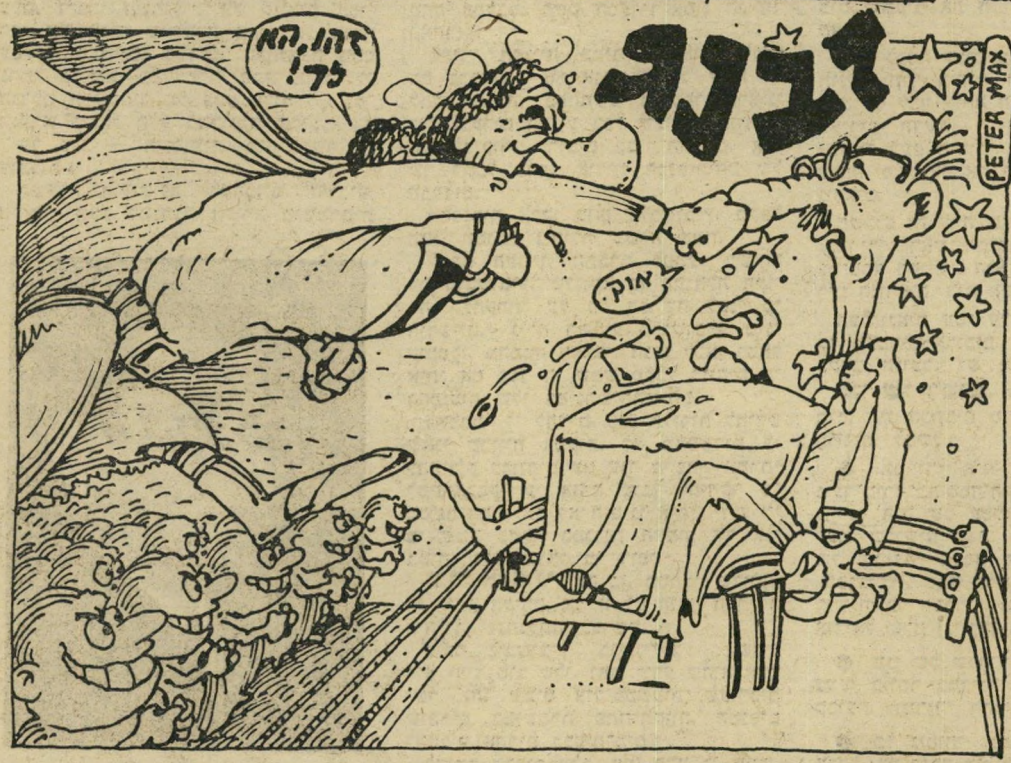
ה להוציא לאור עיתון
א לא תיכנן לגרום לי
ל, רצה לספר לעולים
צעירים בקמפוסים ב
מאריישראל.
לוגיה באוניברסיטת לונד
שלוש שנים, קרא ליר
ותו לעיתון ער ותוסס.
שיגרתו בשאלות פולי
הון כואבות וביעורות.
מגליונו הראשון: הוא
פסים, הגיע ל-13 אלף.
רכו, החל תומר בו על
מדי חודש. "הם הבינו
ישראל האמיתית לאלפי
ציאלים ואינטלקטואלים
לדברינו," מספר לבל,
לתינוק.

אה... אני זוכרת
את הימים בהם לא
היה פה כלום
מלבד המדבר

תמיכת משרד החוץ ב
ל קול זעקה גדולה על
שמאלני, היפי, בוהמי,
ותר מדי. עיתון המרשה
לחצה על משרד החוץ
גם פעולה בכנסת.

זבנה

זהו, הא
לד!

אוק

דב

סתר ?

חצי שלילית רואה אור.

אתה חרפה
לסבתא!

אל תשכח איך
דפקתי את הפנתרים,
את הפרופסורים
את בן-אהרון...

למה אין כולם יכולים
להיות כמו הנכד
שלי, הרופא
אתה לא נחמד!

שי סופר-גולדה לא מר
שלא תמוטטו. אבל יונתן
לא נקלטו עדיין מספיק
ם מבינים את צעדו של
הם חושבים שמה שחר
א תפקיד חשוב: "רוב
החול"ל" מסבירה ויואן
גרת שתי אוניברסיטאות
ירושלים) "הם דברי
אין שום הד בין
ותם עולים פוטנציאליים
זכו לאכזבה מרה כאשר
השונה כל-כך מהמצי
או בפירסומי הסוכנות.
אמריקה קבעה ששליש
ם לארצות-מוצאם בגלל

גיבורת סיפורנו
שוקעת תחת
מעמסת ההאשמות של
האינטלקטואלים האם זה הסוף?

שזון
עטרמן
הפליה
מזרים
זיהום-אוויר
פילרעם
שחיתות
ממשד
דיק קוד
דפנה

לא... מילת הקסים:

בטחאו! עליה! קליטה!

דה
בה
אומר לבל, הציעה לנו
טים לתמודד בליית
דעותיהם. סירבנו. לא
יות עיתון מטעם. האמת
א שום "איומים" אחרים.
מדה זו או אחרת בשום
תה תמיד מכל הוויית
הרשמיות דווקא. והו
— כפי שמוכיחים הת
אים.
רד-החץ תמך בנו בגלל
טובה, המביאה תועלת
י שנימנע מביקורת על